

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/19/2015
Identifikačné číslo spisu:	3014200204
Dátum vydania rozhodnutia:	27.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3014200204.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Z., bytom I. XX, E., právne zastúpeného: Mgr. Romana Paliderová, advokátka, so sídlom Jégeho 19, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Trenčín, odbor opravných prostriedkov, Hviezdoslavova 3, Trenčín, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Xo 18/2013/But zo 6. novembra 2013, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/34/2014-51 zo dňa 8. septembra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/34/2014-51 zo dňa 8. septembra 2014 p o t v r d z u j e.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „krajský súd“) napadnutým uznesením č. k. 13S/34/2014-51 z 8. septembra 2014 priznal žalobcovi čiastočné oslobodenie od súdnych poplatkov v konaní o návrhu na preskúmanie právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy s odôvodnením, že po dôslednom preskúmaní celkových osobných, majetkových a zárobkových pomerov žalobcu dospel k záveru, že žalobcom preukázané pomery sú takej povahy, ktoré s prihliadnutím na výšku súdneho poplatku 70 € odôvodňujú čiastočné oslobodenie od súdnych poplatkov v zmysle ust. § 138 ods. 1 OSP, a to v rozsahu 1- ice. Krajský súd uviedol, že je v schopnostiach žalobcu zaplatiť 1- icu súdneho poplatku, t. j. 35 € bez toho, aby zaplatenie súdneho poplatku v predmetnej veci ohrozilo uspokojovanie jeho základných životných potrieb. Pokiaľ žalobca v žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov namieta, že v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 15C/264/2012 v tej istej veci už raz zaplatil súdny poplatok v sume 99,50 €, krajský súd uviedol, že zaplatenie súdneho poplatku v civilnom konaní nemá vplyv na splnenie si poplatkovej povinnosti žalobcu v správnom konaní, nakoľko sa jedná o dve samostatne prebiehajúce konania.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie, v ktorom uviedol, že krajský súd sa nedostatočne zaoberal skutkovou podstatou veci a rozhodol nespravodlivo. Poukázal na to, že v

uvedenej veci už súdny poplatok zaplatil a krajský súd nesprávne uviedol, že zaplatenie súdneho poplatku v civilnom konaní nemá vplyv na splnenie si poplatkovej povinnosti žalobcu v správnom konaní. V odvolaní ďalej uviedol, že podľa jeho názoru sú v jeho žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov okolnosti dôvodné na oslobodenie v celom rozsahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) bez nariadenia pojednávania (§ 250 ods. 2 OSP) a dospel záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (piata časť, prvá hlava, § 244 ods. 1 OSP).

Pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto piatej časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona (§ 246c ods. 1, veta prvá OSP).

Podľa § 138 ods. 1 OSP na návrh môže súd priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že pri rozhodovaní o oslobodení od súdnych poplatkov súd prihliada k celkovým majetkovým pomerom žiadateľa, k výške súdneho poplatku i k povahe uplatňovaného nároku.

Krajský súd mal z predložených a zadovážených dokladov (príjmy pozostávajúce z dôchodkových dávok, vlastníctvo bytu, chalupy a pozemkov, výdavky na úhradu pravidelných mesačných platieb) za to, že žalobca nespĺňa zákonom požadované predpoklady na to, aby bol v celom rozsahu oslobodený od platenia súdnych poplatkov.

Obsahom súdneho spisu je preukázané, že žalobca si v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 15C/264/2012 uplatňuje bližšie neurčeným návrhom svoje práva k nehnuteľnostiam, rozhodovanie o ktorých je predmetom správneho konania právoplatne ukončeného rozhodnutím č. Xo 18/2013. Za podanie návrhu v civilnom konaní nesporne zaplatil súdny poplatok 99,50 €.

Súdne konanie o návrhu na preskúmanie rozhodnutia orgánu verejnej správy (a o návrhu na prikázanie zaevidovať do katastra nehnuteľností vlastnícke právo žalobcu) bolo začaté na základe podania žalobcu zo dňa 28. novembra 2013, zaslaného pôvodne k sp. zn. 15C/264/2012. Podanie bolo na základe prípisu vyššieho súdneho úradníka Okresného súdu Trenčín (zrejme nahrádzajúceho uznesenie o vylúčení návrhu na samostatné konanie, z ktorého by bolo možné ozrejmiť prípadný súvis medzi civilným návrhom prejednávanej v konaní sp. zn. 15C/264/2012 a návrhom na preskúmanie rozhodnutia orgánu verejnej správy), zapísané ako nový návrh podľa § 247 OSP zapísané do registra „C“ pod sp. zn. 15C/221/2013. Následne bola vec postúpená na ďalšie konanie Krajskému súdu v Trenčíne ako súdu vecne príslušnému.

Žalobca v žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov zo dňa 5. apríla 2014 uviedol, že v konaní sp. zn. 15C/264/2012 dňa 20. júna 2013 (v ktorom zaplatil za podanie návrhu súdny poplatok 99,50 €) žiadal pripustenie zmeny žalobného návrhu v rozsahu zodpovedajúcom prekvalifikovaniu návrhu na žalobu na prieskum súdneho rozhodnutia v rozsahu doplnenom podaním zo dňa 28. novembra 2013. Proti uzneseniu o neprípustení zmeny návrhu dňa 20. júna 2013 podal odvolanie. Za odvolanie mu bolo uložené zaplatiť súdny poplatok 99,50 €, voči čomu sa odvolal, dňa 19. septembra 2013. Ďalšie odvolanie podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 15C/264/2012-56 zo dňa 14. novembra 2013 o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov. Považoval za preukázané, že v tej istej veci už raz zaplatil súdny poplatok, čo je dôvodom na oslobodenie od platenia ďalších súdnych poplatkov.

Krajský súd sa s námietkou nezohľadnenia odvolacieho konania vo veci neprípustenia zmeny žalobného

návrhu v konaní vedenom pod sp. zn. 15C/264/2012 vysporiadal stručným konštatovaním, že zaplatenie súdneho poplatku v civilnom konaní nemá vplyv na splnenie si poplatkovej povinnosti žalobcu v správnom konaní, nakoľko sa jedná o dve samostatne prebiehajúce konania.

Podľa § 247 OSP

(1) Podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

(2) Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 250b ods. 1 OSP

Žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia § 138 ods. 1 OSP, z vyššie uvedených zásad a z obsahu spisového materiálu, ako aj s ohľadom na výšku súdneho poplatku sa stotožnil so záverom, že žalobca v konaní nepreukázal, že jeho príjmy ako aj celkové majetkové pomery a osobné pomery s ohľadom na výšku súdneho poplatku a opísané okolnosti vedenia súvisiaceho konania odôvodňujú priznanie oslobodenia od platenia súdnych poplatkov v celom rozsahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné doplniť argumentáciu krajského súdu v otázke nemožnosti zohľadniť zaplatenie súdneho poplatku v civilnom konaní, ktoré žalobca považuje za konanie o tej istej veci o nasledovné: Žalobca tvrdí, že v konaní sp. zn. 15C/264/2012 žiadal dňa 20. júna 2013 zmenu žalobného návrhu tak, aby sa predmetom súdneho konania stalo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy. Takéto tvrdenie nemá logické opodstatnenie, nakoľko predmetom súdneho prieskumu na základe podanej žaloby podľa § 247 OSP sa môže stať až právoplatné rozhodnutie orgánu verejnej správy, pričom napadnuté rozhodnutie č. Xo 18/2013/But bolo vydané dňa 6. novembra 2013, dokonca potvrdzované prvostupňové rozhodnutie č. X 134/2013 bolo vydané 19. septembra 2013, je teda logicky nemožné, aby žalobca 20. júna 2013 žiadal ich prieskum cestou žiadosti o pripustenie zmeny žalobného návrhu v konaní sp. zn. 15C/264/2012.

Vyššieuvedené doplnenie podporujúce správnosť vysloveného záveru krajského súdu však hraničí s dopĺňaním odôvodnenia jeho rozhodnutia a nič nemení na skutočnosti, že bolo povinnosťou krajského súdu v rozhodnutí svoje konštatovanie dostatočne odôvodniť spôsobom zrozumiteľným účastníkovi konania, aby nedochádzalo len z titulu nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia k vedeniu odvolacieho konania prípadne zrušeniu rozhodnutia a vráteniu veci na ďalšie konanie.

Nakoľko sa Najvyšší súd Slovenskej republiky v celom rozsahu stotožnil so skutkovými ako aj právnymi závermi krajského súdu, napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil. (§ 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP)

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.